

HAL
open science

Τα συνέδρια (και τα συμπόσια και οι ημερίδες) ως αισθητική εμπειρία

Konstantinos Chondros, Danai Chondrou

► To cite this version:

Konstantinos Chondros, Danai Chondrou. Τα συνέδρια (και τα συμπόσια και οι ημερίδες) ως αισθητική εμπειρία. 1ο κύκλο πλασματικών συνεδρίων στη Θεσσαλονίκη, Εκδόσεις οΐκοι, 2019, 978-618-84010-2-0. <hal-04823326>

HAL Id: hal-04823326

<https://hal.science/hal-04823326v1>

Submitted on 12 Dec 2024

HAL is a multi-disciplinary open access archive for the deposit and dissemination of scientific research documents, whether they are published or not. The documents may come from teaching and research institutions in France or abroad, or from public or private research centers.

L'archive ouverte pluridisciplinaire HAL, est destinée au dépôt et à la diffusion de documents scientifiques de niveau recherche, publiés ou non, émanant des établissements d'enseignement et de recherche français ou étrangers, des laboratoires publics ou privés.

Τα συνέδρια (και τα συμπόσια και οι ημερίδες) ως αισθητική εμπειρία

Θραύσματα από τον πιλοτικό 1^ο κύκλο πλασματικών συνεδρίων στη Θεσσαλονίκη, 2019

Εκδόσεις οἶκοι

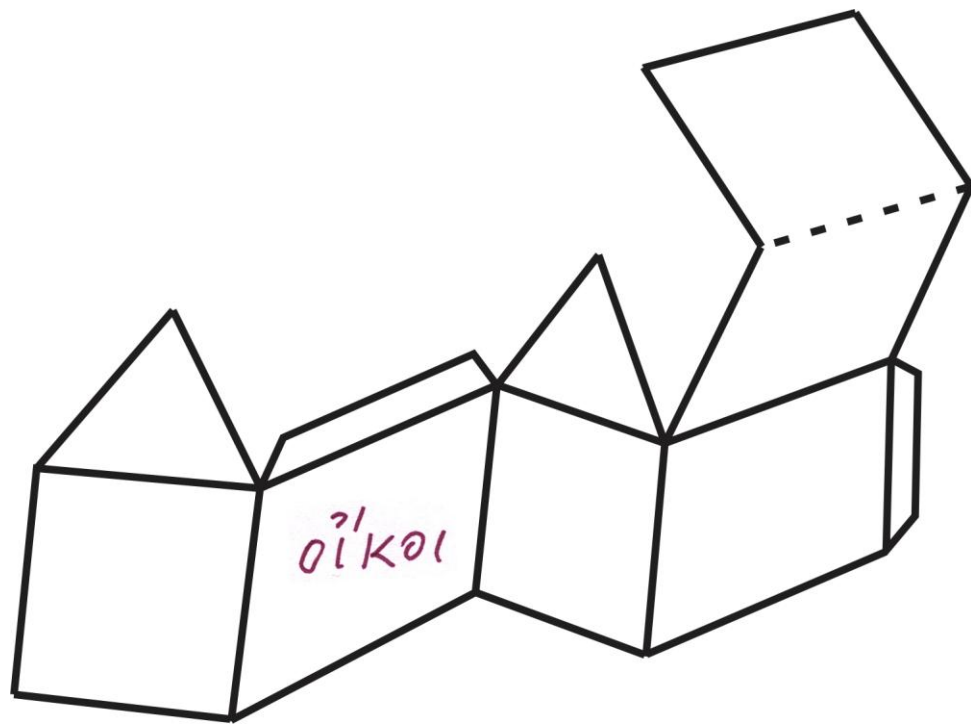
Τα συνέδρια (και τα συμπόσια και οι ημερίδες) ως αισθητική εμπειρία

Θραύσματα από τον πιλοτικό 1^ο κύκλο πλασματικών συνεδρίων στη Θεσσαλονίκη, 2019

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Χονδρός και Δανάη Χονδρού

Εκδόσεις οἴκοι

Θεσσαλονίκη 2019

Τα συνέδρια (και τα συμπόσια και οι ημερίδες) ως αισθητική εμπειρία

Θραύσματα από τον πιλοτικό 1^ο κύκλο πλασματικών συνεδρίων στη Θεσσαλονίκη, 2019

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Χονδρός και Δανάη Χονδρού

Κείμενα:

Δημοσθένης Αγραφιώτης

Αρετή Αδαμοπούλου

B. Arbarella

Ελένη Γιαννάτου

Κωστής Δρυγιανάκης

Σοφία Μαρτίνου

Νίκος Μπαλτσάς

Κώστας Παντόπουλος

Γιάννης Σ. Παπαδάτος

Трофим Пирожников

Στέλλιος Σκούλος

Γιάννης Σταυρακάκης

Λευκίππη Τσίρλη

Θανάσης Χονδρός και Αλεξάνδρα Κατσιάνη

Άκης Χρας

ISBN 978-618-84010-2-0

Εκδόσεις οἴκοι

Κωνστ. Μελενίκου 34

54635 Θεσσαλονίκη

oiroi2310@gmail.com

Έργα και ημέρες

- 28-30 Αυγούστου 2019 Η ύφανση της υποκειμενικότητας με αντικειμενικούς όρους. Συνέδριο
- 7 Σεπτεμβρίου 2019 Αυτό ήταν όλο; Θέσεις για το ολίγιστο και την απορροφητικότητα του οικείου. Ημερίδα
- 12-14 Σεπτεμβρίου 2019 Σχήματα λόγου και επέτειοι προσδοκιών. Συνέδριο
- 20-21 Σεπτεμβρίου 2019 Η επιδραστικότητα των λογοτεχνικών μεταφορών στη συγκοινωνία. Συμπόσιο
- 28 Σεπτεμβρίου 2019 Η επίμονη περηφάνια του οδοιπόρου υπό βροχή. Ημερίδα
- 3-5 Οκτωβρίου 2019 Η υποχρέωση της προσγείωσης μετά την επιλογή της απογείωσης. Συνέδριο
- 11-12 Οκτωβρίου 2019 Σχεδιασμός Ατλάντων και αίσθηση των ορίων. Συμπόσιο
- 19 Οκτωβρίου 2019 Νάνοι κήπου: Προφορική ιστορία και συναισθηματική νοημοσύνη. Ημερίδα
- 1-2 Νοεμβρίου 2019 Τα γόνата πριν και μετά το γονάτισμα. Συμπόσιο
- 7-9 Νοεμβρίου 2019 Η κακεντρέχεια ως αποτέλεσμα της κλιματικής αλλαγής. Συνέδριο
- 15 Νοεμβρίου 2019 Συνθήκες και προοπτικές για την ισότητα στο χιούμορ. Ημερίδα
- 22-23 Νοεμβρίου 2019 Αρχές, πρότυπα, αξίες ενός σκυλοκαβγά. Συμπόσιο
- 30 Νοεμβρίου 2019 Το Επέκεινα και η προτροπή «ψόφα». Ημερίδα
- 6-7 Δεκεμβρίου 2019 Η μακροημέρευση της αυταρέσκειας σε συνθήκες βαθείας ψύξης. Συμπόσιο

Ένα συνέδριο με θέμα *τα συνέδρια ως αισθητική εμπειρία* μάλλον δεν θα λειτουργούσε μεταγλωσσικά, αλλά ταυτολογικά, αφού, πέρα από τις εισηγήσεις, και οι ίδιοι οι εισηγητές θα ήταν μέρος του θέματος. Ένα συνέδριο με κάποιο προσχηματικό θέμα θα μπορούσε να εκθέσει την αισθητική πτυχή του, αλλά τότε θα υπήρχε κίνδυνος η προσοχή να εστιασθεί σ' αυτό το προσχηματικό θέμα. Τέτοιες εκτιμήσεις οδήγησαν στην επιλογή μιας σειράς από πλασματικά συνέδρια (συμπόσια και ημερίδες), που κινήθηκαν τόσο σε φυσικό χώρο (με αφίσες, κονκάρδες κ.ά.) όσο και σε ψηφιακό (περιλήψεις εισηγήσεων και ανακοινώσεις στο φέισμπουκ), ώστε να αναδειχθεί ένα σώμα θραυσμάτων απ' όσα συνιστούν το αισθητικό φαινόμενο των συνεδρίων. Τέσσερα συνέδρια, πέντε συμπόσια και πέντε ημερίδες αποτέλεσαν τον πιλοτικό πρώτο κύκλο πλασματικών εκδηλώσεων με στόχο την ανά διετία διοργάνωσή του. Πρόκειται για διετία προετοιμασίας και αναστοχασμού, και όχι υπακοής στον συρμό των μπιενάλε. Τι έγινε; Τι παραλείφθηκε; Τι θα μπορούσε να γίνει; Δεν είναι εύκολο να ασχολείσαι με ένα αντικείμενο χωρίς να μιλάς γι' αυτό. Η ποικιλότροπη συμμετοχή όμως φίλων, γνωστών και αγνώστων έκανε το εγχείρημα συναρπαστικό ξεπερνώντας τις προσδοκίες. Και τους ευχαριστούμε.

Η ύφανση της
υποκειμενικό-
τητας με αντικε-
ιμενικούς όρο-
υς

Θεσσαλονίκη 28-30.08.2019 Συνέδριο
Οργάνωση: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

Σχήματα λόγου
και επέτειοι προσδοκιών

Θεσσαλονίκη 12-14.09.2019 Συνέδριο
Οργάνωση: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

Η υποχρέωση της προσγείωσης
μετά την επιλογή
της απογείωσης

Θεσσαλονίκη 03-05.10.2019 Συνέδριο
Οργάνωση: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

Η κακεντρέχεια
ως
αποτέλεσμα
της κλιματικής
αλλαγής

Θεσσαλονίκη 07-09.11.2019 Συνέδριο
Οργάνωση: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

Δημοσθένης Αγραφιώτης

Από το σύνολο των παθών -υπερηφάνεια, απληστία, φθόνος, λαγνεία, λαιμαργία, οργή και νωθρότητα- επιλέγεται η λαγνεία ως κέντρο της προβληματικής μας. Νοείται η λαγνεία στην πιο γενική της υπόσταση, ως η κατακλυσμαία κατίσχυση του πόθου για ένα αντικείμενο ή για μια πρακτική ή για μια κατάσταση ή για τον οποιοδήποτε συνδυασμό τους. Η λαγνεία αναφέρεται καταρχήν στις σεξουαλικές ορέξεις και επιδόσεις (χωρίς αποκλεισμούς σε σχέση με τις διαστροφές) αλλά σ' αυτή την ιχνηλασία μας και ενδιαφέρουν κι άλλα είδη λαγνείας (π.χ. γαστρονομικές εξερευνήσεις στο βασίλειο των εστιατορίων με κορώνες-στέμματα Michelin ή και χωρίς αυτά).

Ο σφοδρός πόθος και η ακατάπαυστη αναζήτηση της ηδονής ανατρέπουν κάθε μηχανισμό αυτοέλεγχου, οδηγούν στην απώλεια κάθε αναφοράς των ορίων και καταφέρνουν να ανατρέψουν τις συμβάσεις που προβλέπουν τα πολιτιστικά πρότυπα μιας κοινωνίας. Πώς όμως διαφοροποιείται η λαγνεία από κοινωνία σε κοινωνία; Από αιώνα σε αιώνα; Και ίσως από δεκαετία σε δεκαετία; Πώς οι πολιτιστικοί σταθερότυποι καθορίζουν μορφές και επιτρεπτά κατώφλια ηδονής; Είναι η λαγνεία αναγκαία για την εύτακτη

συναρμογή πραγμάτων και λέξεων; Τι θα ήταν η κριτική προσέγγιση της κρίσιμης λαγνείας; Ποιες τελετές και τελετουργίες συνοδεύουν τη λαγνεία; Η λαγνεία αποτελεί την βασιλική οδό για την αυτογνωσία ή αυτοεκτίμηση ή παραναγνώριση του εαυτού; Η λαγνεία τείνει να ενισχύσει την φιλάλληλη ή την ανταγωνιστική προδιάθεση των υποκειμένων; Είναι η λαγνεία αίτημα και ζήτημα οικουμενικό; Τι θα ήταν μια επιτελεστική θεώρηση της λαγνείας;

Και το ύστατο ερώτημα: η μετάβαση από την ερωτολαγνεία στην ερωτησολαγνεία αποτελεί σύμπτωμα της γήρανσης του γράφοντος ή/και σημάδι γενικότερης πολιτιστικής εν(δια)νοητικής κατάπτωσης;

Γιάννης Σ. Παπαδάτος

Το πρωθύστερο σχήμα, η συνάντηση και η προσμονή με απώτερο στόχο τη δημιουργική γραφή.

«Το να περιμένεις κάτι δεν είναι τίποτα. Το να μην περιμένεις τίποτα είναι το παν». Η εν λόγω θέση διατυπώθηκε από τον φιλόσοφο Θεόδωρο Ιγγλέση, το 1893, όταν συνάντησε την Αντζολέτα, την εκπάγλου καλλονής θυγατέρα του κόντε Γερασιμάκη Δαπόντε, αποφασισμένος να την περιμένει την επομένη. Ο Θεόδωρος δημιουργώντας μία κίνηση την οποία δεν ονομάζει, συνάντησε την εν λόγω και στη συνέχεια την περίμενε. Έτσι συνέγραψε μονογραφία με τίτλο: «Η πρωθύστερος προσμονή εκείνης της εποτείου». Η εισήγηση, αποδομώντας, κατά Derrida, τις έννοιες «επέτειος», «πρωθύστερον» και «προσδοκία» και χρησιμοποιώντας βασικά στοιχεία της θεωρίας του γενετικού δομισμού, υποστηρίζει ότι ο εν λόγω φιλόσοφος ήταν προάγγελος, δηλονότι προφήτης, της θεωρίας του χάους. Εφαρμόζοντας δε στη συνέχεια τη θεωρία της σημειολογίας αποδεικνύουμε ότι ο εν λόγω, διεισδύοντας στην εντροπία της συνάντησης ερχόμενος σε επαφή με το γεγονός του χρόνου κατά κυκλικόν τρόπο, προκάλεσε το ποθούμενο. Κι όπως αποδεικνύεται, κατά τον χρόνο της προσμονής συνέθεσε τη μονογραφία η οποία περιείχε και τη συνάντηση. Έτσι, κι όπως υποστηρίζεται στην εισήγηση, οι εραστές λύνουν με τραγικό τρόπο μιας και δια παντός το πρόβλημα είτε της

εγκατάλειψης είτε της απιστίας. Περιμένεις κάτι για να σου έρθει και με μια κίνηση π.χ. αντί να κόψεις ένα μήλο, κόβεις την κίνηση των τροχοφόρων στο λιμάνι κι έτσι αλλάζεις τη ροή της εντροπίας και συναντάς το ποθούμενο. Στη συνέχεια το προσμένεις, μπορεί χρόνια και ζαμάνια, εμπλεκόμενος συνάμα και σε διαδικασίες δημιουργικής γραφής, αφού σε αυτήν την προσμονή, αν συγγράψεις μονογραφία, εμβάλλεις και τη συνάντηση, ακολουθώντας την εμπειρία μπορεί και το πείραμα του φιλόσοφου Θεόδωρου Ιγγλέση.

Αρετή Αδαμοπούλου

Η ανθρώπινη κοινωνικότητα ορίζεται ανέκαθεν στο πλαίσιο των υποχρεώσεων (προς τον εαυτό, την κοινότητα, το επέκεινα, το περιβάλλον), αλλά και των επιλογών (σε επίπεδο προσωπικό, οικογενειακό, πνευματικό, κοινωνικό, οικονομικό). Υποχρεώσεις και επιλογές συνυφαίνουν τελικά το πλαίσιο δράσης ενός ατόμου εντός ενός κοινωνικού πλαισίου. Οι υποχρεώσεις κατά κανόνα ορίζουν ένα συντηρητικό και εξ ορισμού προδιαγεγραμμένο και στερεοτυπικό σχέδιο δράσης. Οι επιλογές, από την άλλη πλευρά, υπονοούν την ελευθερία και υπόσχονται την χειραφέτηση του υποκειμένου. Αν «απογειωνόμαστε» με τις επιλογές μας, η υποχρεωτική «προσγείωση» μέσω των υποχρεώσεων μοιάζει μονόδρομος σε κάθε κοινωνική ομάδα. Υπάρχει άραγε πραγματική ελευθερία στις επιλογές, «απογείωση» στη δράση και «προσγείωση» με τις υποτιθέμενες ή πραγματικά νοούμενες υποχρεώσεις; Ποια είναι η θέση του σύγχρονου υποκειμένου σε σχέση με αυτό το πλαίσιο; Η ανακοίνωση αυτή στοχεύει στο να διερευνήσει τις κανονιστικές διεργασίες και τις απελευθερωτικές δράσεις ενός υποκειμένου εντός του σύγχρονου κοινωνικού πλαισίου.

Στέλλιος Σκούλος

Στην απώτατη εποχή της πληγής των ακρίδων τυχαίοι εξ ουρανού αντανακλαστικοί υαλοπίνακες περίπου ως ημικυκλική οδοντοστοιχία σχηματίζοντας αποτρεπτικά είδωλα κατόρθωναν να σώζουν την χλωρίδα και την εξ αυτών θρεμμένη πανίδα από οριστική εξαφάνιση. Έτσι προέκυψε αδήριτη η ανάγκη μηχανισμού οργανωμένης προστασίας και κατασκευάστηκαν τα πρώτα καταλύματα με εύπλαστα υλικά από το άμεσο περιβάλλον που στέγασαν οικογένειες πολυπληθείς ευάριθμων γενεών που εξελίχθηκαν σε πιο σταθερά σπίτια με μικρά παράθυρα που μετά έγιναν μεγαλύτερα σε περίκλειστες πιο ασφαλείς γειτονιές που κι αυτές εξελίχθηκαν σε μικρές αυτοδιαχειριζόμενες πολυκατοικίες σε πόλεις με εξώστες και ασανσέρ που δημιούργησαν κράτη με πρωτεύουσες και σύνορα ισχυρά φυλασσόμενα από έξωθεν καταστροφές από εδάφους αέρος και θάλασσας. Για τα ποτάμια έγιναν διακρατικές συμφωνίες, για τις ασθένειες ενσωματώθηκε υποδορίως στον αριστερό καρπό ιατρική βεβαίωση με ιστορικό, έγιναν και πλατείες και επικουρικά ταμεία, χαράχθηκαν δρόμοι και κυκλοφόρησαν εαυτοκίνητα, άνοιξαν σουπερμάρκετ και καταστήματα τηλεπικοινωνίας ενώ σε ευάερα μέρη και ευήλια στήθηκαν σειρές

πολεοδομημένων λάκκων με κυπαρίσσια και κανόνες λειτουργίας μικρής πόλης μη σηκωθούν νεκρές οι αναμνήσεις και νοιώσουν άβολα. Τελικά με ονειρικό τρόπο αξιολογώντας την αξία της βουστροφηδόν σκέψης γύρισαν αιφνίδια οι πόλεις ανάποδα αφαιρώντας από την βαρύτητα και το πλανητικό φως.

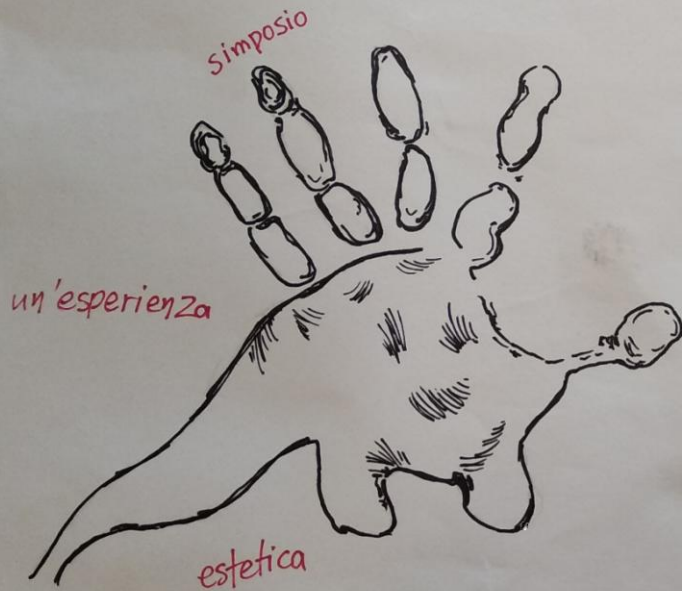
Claudio Alberoni
Via Ca' Rossa 8
Lido Venezia
30126 Italia

postamail
internazionale

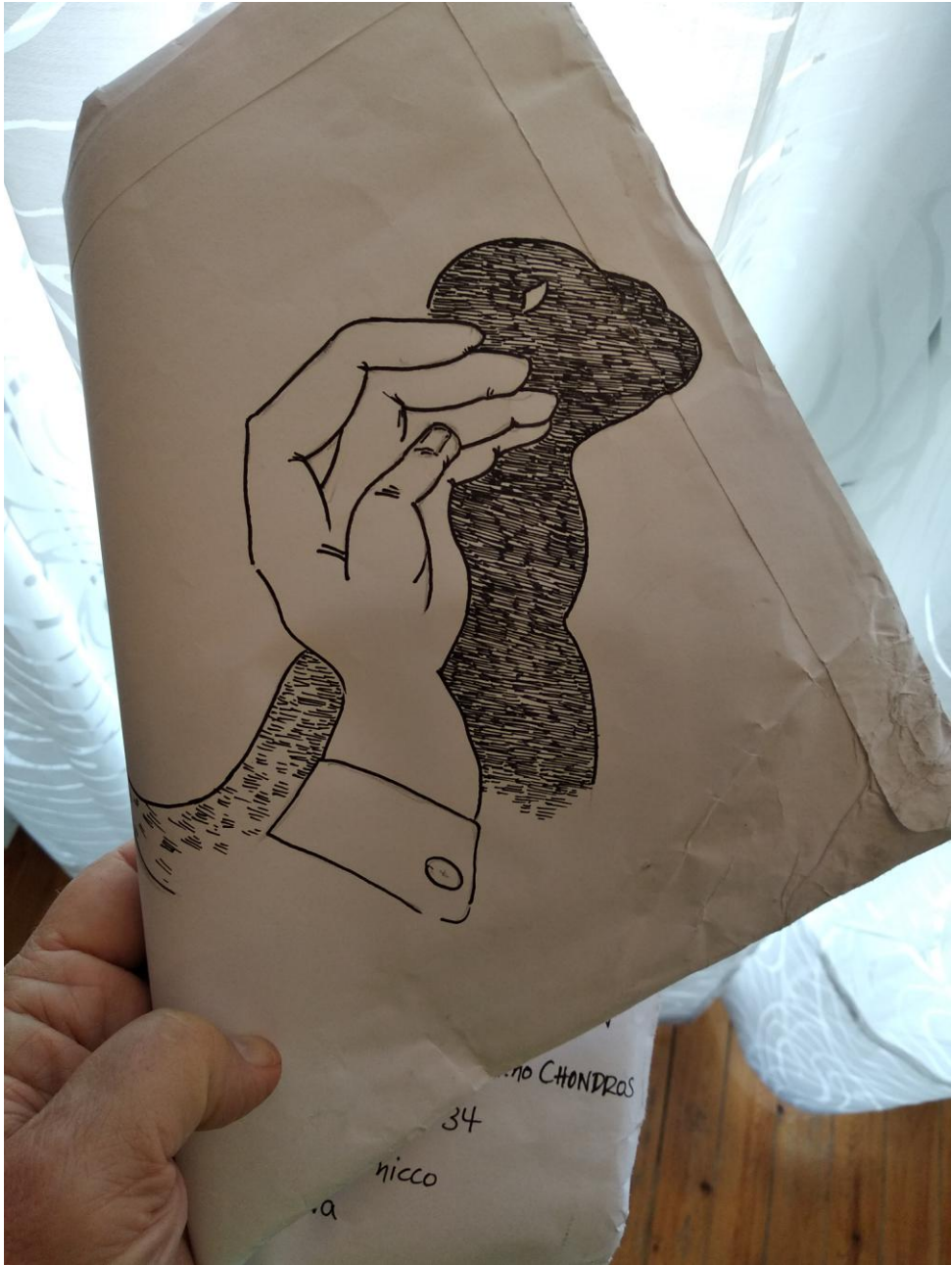
Poste Italiane

Euro 003.90

1P1UP0R0862TE 0
87060 30126 LIDO DI VENEZ
IA (VE)
1-PT018054

LESXH ANONYMON ORBOLOGISTON
Danai CHONDROU - Constantino CHONDROS
Konst. Melenikou 34
54635 Salonicco
Grecia

no CHONDROS

34

nicco

.a

Κώστας Παντόπουλος

Διαστημικό ασανσέρ. Τι τρελή ιδέα! Ένα καλώδιο στερεωμένο στον ισημερινό της γης μήκους πάνω από 36.000 χιλιόμετρα με ένα αντίβαρο στην άκρη του, που,

20-21.09.2019 **Η επιδραστικότητα των λογοτεχνικών μεταφορών στη συγκοινωνία**
Θεσσαλονίκη

Συμπόσιο
Οργάνωση: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

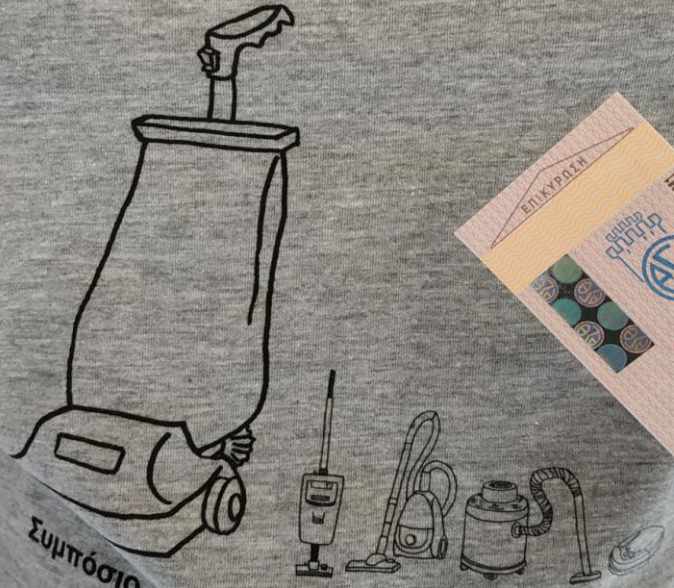
μέσω της γήινης περιστροφής, καταφέρνει να παράγει επαρκή φυγόκεντρη δύναμη, ώστε να αντισταθμίζει τη βαρύτητα και να κρατιέται τεντωμένο. Ειδικά οχήματα ανεβοκατεβαίνουν οδεύοντας πάνω στο καλώδιο, φτάνοντας πολύ έξω από την ατμόσφαιρα, προκειμένου να εξυπηρετήσουν ανάγκες ακατανόητες για τον σημερινό άνθρωπο, που θα εντάσσονται όμως σε ένα μελλοντικό πλαίσιο αναγκών.

Η ιδέα γεννιέται στο μυαλό του ρώσου επιστήμονα Konstantin Tsiolkovsky εν έτει 1895! Κι έκτοτε όλο και την γυροφέρνουν και την επεξεργάζονται επιστήμονες, εταιρείες (Thorth-X) και συγγραφείς (Οι πηγές του παραδείσου, Άρθουρ Κλαρκ, 1979).

Πλην όμως οι τεχνικές προκλήσεις του εν λόγω εγχειρήματος είναι τεράστιες. Να φανταστεί κανείς πως οι νανοσωλήνες άνθρακα που σήμερα παρουσιάζονται τάχα ως πιθανό υλικό κατασκευής του καλωδίου έχουν μόλις το ένα δέκατο περίπου της απαιτούμενης αναλογίας ισχύος προς το βάρος τους. Όποιος λοιπόν ελπίζει να πάρει ένα τέτοιο ασανσέρ σε τροχιά με τη γη, μάλλον θα βρεθεί αντιμέτωπος με μια μακρά περίοδο αναμονής.

20-21.09.2019

Η επιδραστικότητα των λογοτεχνικών μεταφορών Θεσσαλονίκη στη συγκοινωνία

Συμπόσιο Οργάνωση: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

Σοφία Μαρτίνου

Οι κατ' όναρ επισκέψεις σε «άγνωστες» πόλεις, οικισμούς, αλλά και σε μεμονωμένα οικήματα, οι συχνά φωτογραφικής ακριβείας λεπτομέρειες (αρχιτεκτονικές, οικοδομικές, χρωματικές, επιπλώσεως, μυρωδιών, ήχων κ.τ.λ.) που το ονειρευόμενο υποκείμενο βλέπει, κάποιες φορές συγχρόνως με συζητήσεις και γεγονότα εντός των ανωτέρω οικημάτων πάσης φύσεως, η ένταση, και κυρίως η επαναληπτικότητα αυτών των θεάσεων, μήπως εν τέλει και εν τω συνόλω τους συνιστούν είδος νεοπαγούς μαχητού τεκμηρίου, αφορώντος διεκδίκησης ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων επί των ανωτέρω χώρων (ταυτοχρόνως εννοείται, με τις ανάλογες φορολογικές υποχρεώσεις);

Ο 21^{ος} αιώνας, ο αποκαλούμενος και «αιών του εγκεφάλου» έχει πολλά να μας αποκαλύψει σχετικά με θέματα ως σήμερα υποτιμημένα ως «μη επιστημονικά» και στερούμενα οποιασδήποτε αντικειμενικής αλήθειας και αξιοπιστίας (τηλεπάθεια, όνειρα, déjà vu, κ.τ.λ.). Μήπως λοιπόν εν όψει των ανωτέρω τίθεται επιτακτική η ανάγκη συγκροτήσεως μιας νέας Νομολογίας ως προς την έννοιες ιδιοκτησίας, ιδιόχρησης, κληρονομίας κ.τ.λ. τις σχετιζόμενες με τον κτισμένο χώρο και τις επιμέρους εκφράσεις του; Τέλος, είναι πολιτικώς ορθή η οποιαδήποτε λεπτομερής περιγραφή εσωτερικών

11-12.10.2019 **Σχεδιασμός Ατλάντων**
Συμπόσιο **και αίσθηση**
Θεσσαλονίκη **των ορίων**

Οργάνωση: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

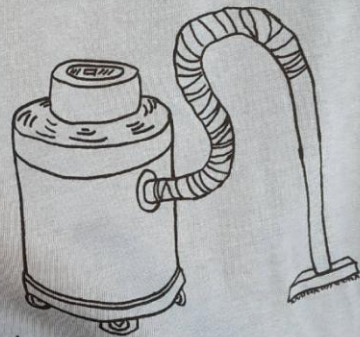
χώρων που είδαμε σε όνειρο, ενόσω το ιδιοκτησιακό καθεστώς παραμένει ασαφές;

11-12.10.2019

Συμπόσιο

Θεσσαλονίκη

Σχεδιασμός
Ατλάντων
και αίσθηση
των ορίων

Οργάνωση: Αντι
Ορε

Κωστής Δρυγιανάκης

Με τη βαθμιαία διείσδυση της νεωτερικότητας στον κόσμο της Ρωμαϊκής Ορθόδοξης εκκλησίας, οι απαιτήσεις για τον ιεροψάλτη αρχίζουν να μεταμορφώνονται. Η θρησκευτική πίστη

και η ενάρετη ζωή δεν μοιάζουν πλέον ως ικανά και αναγκαία εφόδια για τον θεράποντα του ψαλτικού αναλογίου και η βαθύτερη, επιστημονική γνώση της τέχνης αποκτά όλο και μεγαλύτερη σημασία στην πραγμάτωση του ψαλτικού ρόλου. Αιτήματα για πιστοποιημένη εκπαίδευση και για συμμόρφωση

με τα μοντέλα που κυριαρχούν στα μέσα μαζικής επικοινωνίας γίνονται κυρίαρχα, συχνά δημιουργώντας το ερωτηματικό αν η επιστημονική κατάρτιση και η τεχνική αρτιότητα είναι σημαντικότερες παράμετροι από το «ακατάπαυστο» της λατρείας που αποτελούσε χαρακτηριστικό παλαιότερων αιώνων.

01-02.11.2019

Συμπόσιο

Θεσσαλονίκη

**Τα γόνατα
πριν και μετά
το γονάτισμα**

Οργάνωση: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

B. Arbarella

The not at all subtle art of surviving as an artist. During this talk I will be introducing a number of strategies for surviving in the art and real world including sucking up to dealers and gallery directors, being a yes person, performing sexual favors and always following the last trend. The effectiveness of such strategies will be demonstrated through the examination of case studies from the international art scene. The theories of identity and subjectivity of French post-structuralism will be arbitrarily combined with current philosophical thought, relational aesthetics and the Anthropocene for the analysis of the complex art of surviving as an artist.

22-23.11.2019

Συμπόσιο

Θεσσαλονίκη

Αρχές,
πρότυπα, αξίες
ενός σκυλοκαβγά

Οργάνωση: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

Γιάννης Σταυρακάκης

06-06.12.2019

Συμπόσιο

Θεσσαλονίκη

**Η μακρομέρευση
της αυταρέσκειας
σε συνθήκες
βαθείας ψύξης**

Οργάνωση: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

Η αυταρέσκεια έχει από καιρό αναδειχθεί σε θεμέλιο του ψυχισμού (υγιής ναρκισσισμός), αλλά και σε κίνδυνο borderline εκτροχιασμού της ψυχοκοινωνικής ιδιοσυστασίας του (άλλωστε) διχασμένου υποκειμένου. Ήδη από την επιστράτευση του μύθου του Νάρκισσου από τον Freud και από τη θεωρία του σταδίου του καθρέφτη στον Lacan, η ψυχαναλυτική σκέψη επιχειρεί να συλλάβει το εν λόγω διακύβευμα στις αξονικές διαστάσεις του – και όχι μόνο, ενίοτε και σε εκείνες που, ενώ είναι σαφώς περιφερειακές, δεν παύουν να μας διασκεδάζουν αφάνταστα, προωθώντας τη σύγχρονη σκέψη where no [hu]man has gone before... Υπό την απειλή της κλιματικής αλλαγής, ήρθε η ώρα να αποτιμηθεί η σημασία της βαθείας ψύξης στην εν λόγω αμφίσημη θεμελίωση. Η προτεινόμενη εισήγηση θα εστιάσει, μάλιστα, στον ρόλο του οικιακού καταψύκτη σε μια προσπάθεια να εμβαθύνει τον συνεχιζόμενο διάλογο, καθιστώντας απίστευτα πιο προσιτή σε όλους την σωτήρια όσο και απόλυτα αλλοτριωτική αυτή επιλογή. Θα τονιστούν ιδιαίτερα τα προτερήματά της σε σχέση με την φυλάκιση σε igloo, αλλά και οι προκλήσεις της απομόνωσης σε έναν χώρο γεμάτο παγωτά και άλλα κατεψυγμένα προϊόντα.

-Λάθε βιώσας!

-Κανένας άνθρωπος δεν είναι λαθραίος!

Λευκίππη Τσίρλη

Μπορεί ένας μπουφές να γίνει σημείο στάσης και αφετηρία αναστοχασμού για τα καίρια ζητήματα των σύγχρονων κοινωνιών, οι οποίες αναπτύσσονται σε συνθήκες επιτάχυνσης και κλιμακούμενης ανισότητας; Μπορεί ένας μπουφές να εξετάσει από κριτική απόσταση την στάση του ανθρώπου απέναντι στον κόσμο και τον πλανήτη; Μπορεί ένας μπουφές να γεφυρώσει την απόσταση ανάμεσα στον φαταούλα και τη σύγχρονη γευσιγνωσία; Μπορεί ένας μπουφές να υπερβεί τη θεσμική αυταρέσκεια του σεφ και να αγγίξει την ουσία της πολιτικής και της καθημερινότητας, να ξαναδεί τη μαγειρική πράξη ως συνθήκη εργασίας μέσα ή έξω από θεσμούς και κανόνες; Τα ερωτήματα είναι ίσως βαρύγδουπα, αλλά δεν περισσεύει κανένα.

-Η κονκάρδα των συνέδρων διευκολύνει τη γνωριμία και επαφή τους.

-Ναι, στον χώρο του συνεδρίου. Έξω όμως; Στους δρόμους, τα καφενεία, τα μπαρ και τα εστιατόρια;

-Τότε γίνεται δηλωτική διαθεσιμότητας: «Ξέρεις, είμαι εκτός καθημερινότητας...»

Άκης Χρας

Οι κανόνες χρήσης μιας συμπεριφοράς προσδιορίζουν τη σημασία της. Μην βιαστείτε να αναστατωθείτε, η σημασία δεν είναι ούτε ψυχικό πλάσμα ούτε ιδεατή οντότητα, αλλά ελίσσεται κατά περίπτωση. Δεν εξαρτάται τόσο από τον φορέα όσο από την χρήση στην οποία μαθητεύουμε από παιδιά. Η συμπεριφορά είναι δραστηριότητα που έχει σχέση με τη ζωή ως σύνολο, και, όταν μιλάμε για ζωή ως σύνολο, εννοούμε έναν έσχατο πυλώνα επικοινωνίας που δεν ανάγεται σε κάτι παραπέρα. Είναι σημαντικό να αντιληφθούμε τη συμπεριφορά ως σύνθετο πλέγμα πολλών διαφορετικών λειτουργικών στοιχείων. Ο κοινός παρονομαστής λέγεται αγωνία.

Αυτό ήταν όλο;
Θέσεις για το ολίγιστο
και
την απορροφητικότητα
του οικείου

Ημερίδα

Θεσσαλονίκη 07.09.2019

Οργάνωση: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

Η επίμονη περηφάνια
του οδοιπόρου
υπό βροχή

Ημερίδα

Θεσσαλονίκη 28.09.2019

Οργάνωση: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

Νάνοι κήπου:
Προφορική ιστορία
και
συναισθηματική νοημοσύνη

Ημερίδα

Θεσσαλονίκη 19.10.2019

Οργάνωση: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

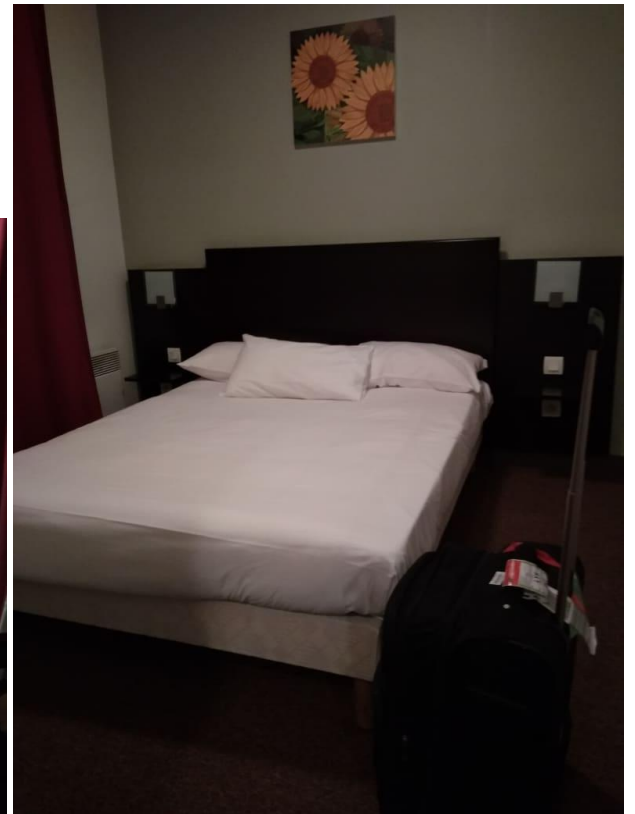
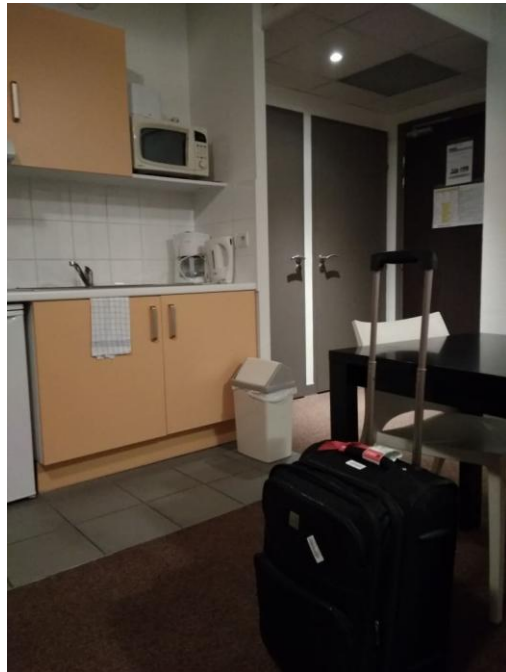

Νίκος Μπαλτσάς

Επίμονα συνέδρια, περήφανα συμπόσια, οραματικές ημερίδες! Σ' ένα οδοιπορικό διπλασιασμών, όπου η οικονομία στηρίζεται στην παραοικονομία, η παιδεία στην παραπαιδεία κ.ο.κ. ένα παρασυνέδριο είναι ίσως η κατάλληλη μέθοδος να στοχαστούμε για τη φύση των συνεδρίων. Έτσι, το οδοιπορικό αναδιπλώνεται, καθρεφτίζεται και, ενώ πηγαίνεις, έρχεσαι. Ψευδαισθήσεις; Καθόλου! Η βροχή πέφτει πάντα από ψηλά. Δεν πρέπει να περιμένουμε διαφορετικά συμπεράσματα έχοντας παραμάσχαλα σταθερά την ίδια βιβλιογραφία. Η βροχή πέφτει πάντα από ψηλά κι αλλιώς την υποδέχεται το πρόσωπο, αλλιώς η σπονδυλική στήλη. Όμως ας μην αφήσουμε την ψυχρή δομική υγρασία για χάρη εξατομικευμένων σταγόνων. Η βροχή δεν καθλώνει στην πίστη σε κάποιον ορισμένο τρόπο ζωής, η βροχή σε ωθεί να ιχνογραφήσεις στη λάσπη τα βήματά σου.

Θανάσης Χονδρός και Αλεξάνδρα Κατσιάνη

Όταν συζητούμε για ασυμφωνία θεωρίας και πράξης, ρίχνουμε πάντα στην πράξη το βάρος, ενώ είναι η θεωρία που παρουσιάζει ανεπάρκεια. Στην εποχή μας η ταχύτητα διαδοχής των γεγονότων περιορίζει τον χρόνο κατανόησής τους, ανάλυσής τους, σύνδεσής τους, ώστε να διατυπωθεί μια θεωρία. Και μετά χρειάζεται χρόνος μέχρι να αφομοιωθεί η θεωρία... Όμως, στο μεταξύ, νέα γεγονότα έχουν προκύψει, νέες καταστάσεις, νέες συνδέσεις, νέες συνθέσεις πέρα από την αφετηρία της θεωρίας κάνοντάς την να μοιάζει μεταφυσική, ακόμη κι όταν θέλει να πατά γερά τα πόδια στη γη. Επειδή, ενώ τα γεγονότα παράγουν χρόνο (όλα κινούνται πριν και μετά το γεγονός), η θεωρία καταναλώνει χρόνο. Ψάχνοντας σπασμωδικά ορίζοντες η πράξη δεν σταματά να βυθίζεται στην αγωνία της αμφιβολίας, σε αντίθεση με τη βεβαιότητα της θεωρίας που ζητάει μόνο πίστη προσφέροντας φόνο και ηδονή. Η πίστη μάς επιτρέπει να βάζουμε στόχους. Και το κακό είναι ότι τους πετυχαίνουμε, ενώ είναι πια ανύπαρκτο το περιβάλλον που τους προκάλεσε. Πιστεύουμε στο ανύπαρκτο, επειδή η συσκευασία του δεν προβληματίζει.

Ελένη Γιαννάτου

Στα πλαίσια της ημερίδας «Συνθήκες και προοπτικές για την ισότητα στο χιούμορ» θα διερευνήσουμε τέσσερις περιπτώσεις που είχαν τις καλύτερες προοπτικές, αλλά δεν είχαν ωριμάσει οι συνθήκες:

1) Την περίπτωση γιουχαΐσματος μιας κριτικού λογοτεχνίας στο τελευταίο Διεθνές Συνέδριο Λογοτεχνίας στο Παρίσι με θέμα «Εκτιμήσεις για το μέλλον της ευρωπαϊκής λογοτεχνίας», εξαιτίας της (αν)ακόλουθης, «αυτοκτονικής» της δήλωσης: «Είναι τιμή μου να συγκαταλέγομαι στους ανθρώπους που μπορούν να συλλάβουν την εικόνα ενός μωσαϊκού από την εξέταση μίας και μόνο ψηφίδας, αν και δεν τρέφω αυταπάτες• στην πραγματικότητα, η ψηφίδα αυτή είναι η πολυκαιρισμένη πατημένη μας σίχλα».

2) Την περίπτωση της βίαιης αποτομής ενός περφόρμερ, κατά τη διάρκεια της βραδιάς των εγκαινίων της αναδρομικής έκθεσης του Σάου Τουόμπλου στις Ηνωμένες Πολιτείες, επειδή διέκοψε τη διευθύντρια του μουσείου τη στιγμή ακριβώς που υποστήριζε ότι είναι η μόνη που μπορεί να διαβάσει το έργο του μεγάλου καλλιτέχνη, για να τη ρωτήσει εάν μπορούσε να απαγγείλει τις τριάντα οχτώ «Επιστολές παραίτησης» απέξω.

3) Την περίπτωση του ιστορικού τέχνης που η αντιφώνησή του προς τους καθηγητές της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας, κατά την τελετή ανακήρυξής του σε επίτιμο διδάκτορα, προκάλεσε την απόφαση ανάκλησης του τίτλου. Ο ιστορικός τέχνης, κάνοντας μια αναδρομή στην πορεία του, επεσήμανε ότι σαράντα χρόνια μετά την

Συνθήκες και προοπτικές

για την ισότητα

στο χιούμορ

Ημερίδα

Θεσσαλονίκη 15.11.2019

Οργάνωση: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

πρώτη του συμμετοχή σε συνέδριο με εισήγηση που αφορούσε την ιδέα του κέντρου στο έργο του Κουνέλλη:

α) Το μήκος της περιφέρειάς του είχε αυξηθεί σημαντικά.

β) Όλες ανεξαιρέτως οι εισηγήσεις του σε συνέδρια δεν ήταν παρά τεχνητές αναπνοές σε μια κούκλα του σεξ και ότι θα ήταν προτιμότερο να είχε γίνει επαφίαι ρωμαϊκών αγαλμάτων.

γ) Το μόνο πράγμα που έβρισκε διαχρονικά ενδιαφέρον στα συνέδρια και στις ημερίδες ήταν ο εντοπισμός και η επικέντρωση στην «έδρα» μιας καλλιπυγου συνέδρου.

4) Την περίπτωση μιας Αφγανής μετανάστριας στη Γερμανία, που κατάφερε να εκδώσει με ανδρικό αγγλικό ψευδώνυμο σε εκδοτικό οίκο του Μπρίστολ ένα βιβλίο που τιτλοφορείται «Η σημασία του να είναι κανείς σαχλός». Το βιβλίο έκανε αμέσως αίσθηση στους λογοτεχνικούς κύκλους και οι κριτικοί μιλούσαν με ενθουσιασμό για «τη στιβαρότητα της γραφής», «τη γερμανική πειθαρχία στο χτίσιμο της δομής» και «το βρετανικό του χιούμορ». Όταν η συγγραφέας αποκάλυψε σε συνέντευξή της την πραγματική της ταυτότητα, σχολιάζοντας ότι βρήκε διασκεδαστικό ότι της απέδιδαν έμφυλες αρετές και ευρωπαϊκές ιδιότητες, κάποιοι κριτικοί λογοτεχνίας την κατηγορήσαν για εξαπάτηση και παράλληλα έσπευσαν να χαρακτηρίσουν το έργο της υπερτιμημένο.

Σε τρεις ώρες ξεκινάει η περίοδος «Συνθήκες και προοπτικές για την ισότητα στο χιούμορ». Σας περιμένουμε!

29 4 σχόλια 1 κοινοποίηση

Μου αρέσει! **Σχόλιο** **Κοινοποιήστε**

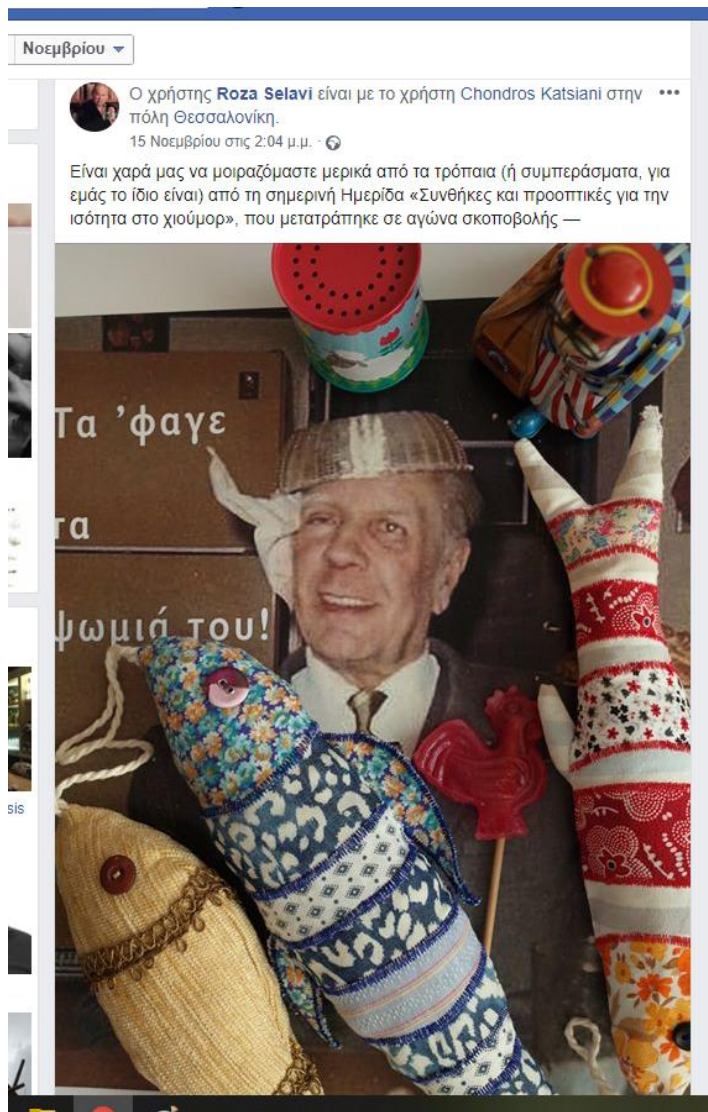
Chondros Katsiani Περισσότερο κι από συναρπαστική Ημερίδα υπήρξε εκθαμβωτική Νυχτερίδα!
Μου αρέσει! · Απάντηση · 2 εβδομάδες 3

Roza Selavi Πίνοντας ως το πρωί κρασί από την πορφυρή σκιραμίδα της Βέρας Βόδη —
Πριν και μετά τη Βέρα Βόδη σκοτάδι / πριν και μετά το κρασί σκοτάδι / πριν και μετά τ' άνθη σκοτάδι / και μόνο το τραγούδι καταργεί τα άκρα / τα φαρμάκια τις υπερβολικές δόσεις χαράς... Δείτε περισσότερα
Μου αρέσει! · Απάντηση · 2 εβδομάδες 2

Απαντήστε στο χρήστη Chondros Katsiani...

Katerina Iliopoulou Εντάξει, ζηλεύουμε απλώς!
Μου αρέσει! · Απάντηση · 2 εβδομάδες 1

Roza Selavi Κρίμα που δεν ήσουν εκεί, Katerina. Ακούστηκαν συνθήματα όπως «Φρμγκλωσσαι όλου του κόσμου ενωθείτε!».

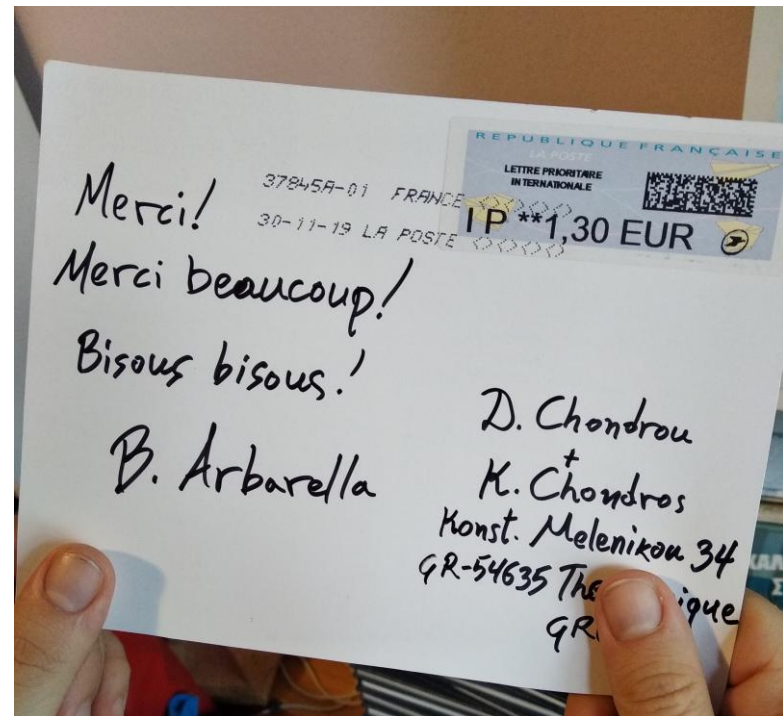

Трофим Пирожников

Болезнь, с богословской точки зрения, такая же как соревнование. Эта симуляция приводит к тому, что некоторые люди начинают проявлять нехватку духовности, а иногда даже материальности, именно потому, что это возвращение домой. Другими словами, он предлагает принять идентичность пришельца и пришельца из современного мира независимо от того, воспринимается ли этот мир временно как сезон или как вселенная. Граница между домом и миром пересекается как и граница между частной и общественной сферой или между социальной и психологической. В постколониальном контексте этот опыт показывает, как родина подчиненного «другого» становится странным местом промежуточного поселения или образа жизни в бесконечной пропасти существования. Таким образом, человек остается бродить в самой варочной панели, вспоминая открытые вещи и забывая знакомые. Родина превращается в чужую землю, также как чужая земля стала родиной.

- Ο σκληρός πυρήνας των συνεδρίων είναι η ορολογία.
- Ο σκληρός πυρήνας των συνεδρίων είναι οι παραπομπές.
- Αυτά είναι το φολκλόρ των συνεδρίων. Εμένα μ' ενδιαφέρει ο συνεδριακός ερωτισμός!

Φορέας της αλήθειας είναι
η πραγματικότητα ή η γνώση μας
για αυτόν;
1ος κύκλος
πλασμα
σινε

Συνεδριακή ωφελιμότητα.
Δυναμική και ευετοχία της
συζήτησης. Αντίθεση προς
την ενήπιση πάνω σε ένα
γραπτό κείμενο.
Δικύωση.
Τυπική.

Γιατί τώρα; Η κρισιμότητα
του ιστορικού μας παρόντος
(«μας»: Τίνοσ ιστορικό παρόν;)
Με ποιον τρόπο; Δυναμικές; Ελεγκτικές;
Αδυναμίες
Μπορεί να ευλυγδίσει ως πολιτική
εμπειρογρά; Και είναι απαραίτητα
προσδεδυμένη εμπειρογρά;

κεδρίων
Συγκρότηση συνεδριακού
υποκειμένου
α. Κύρος - εκτίμηση

-Είχα πονοκέφαλο κι έφυγα πριν την τελευταία εισήγηση...

-Να φανταστείς δεν είχε πάουερ πόιντ...

Τι θα ήταν
ένα συνέδριο
χωρίς πάρτι
μετά;

Οργάνωση 1^{ου} κύκλου πλασματικών συνεδρίων: Ανώνυμοι Ορθολογιστές

Σχεδιασμός αφισών, κονκάρδων, βιβλίου: οΐκοι

Τα κείμενα ανήκουν στους συγγραφείς τους χωρίς κανενός είδους παρέμβαση από τους επιμελητές

ISBN 978-618-84010-2-0

Εκδόσεις οἴκοι
Θεσσαλονίκη 2019